

DEKLARACJA POLSKICH I ROSYJSKICH ZWIĄZKOWCÓW

W dniu dzisiejszym w Moskwie została podpisana „Wspólna deklaracja Federacji Niezależnych Związków Zawodowych Rosji (FNPR) i Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych”.

FNPR jest największą organizacją związkową w Federacji Rosyjskiej i drugą co wielkości narodową federacją związków zawodowych na świecie.

WSPÓLNA DEKLARACJA FEDERACJI NIEZALEŻNYCH ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH ROSJI (FNPR) I OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH (OPZZ)

Federacja Niezależnych Związków Zawodowych Rosji (FNPR) oraz Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ) jednoznacznie deklarują ścisłą współpracę, skierowaną na obronę praw i interesów społeczno-ekonomicznych ludzi pracy w obu krajach oraz na umocnienie wzajemnego zaufania pomiędzy społeczeństwem rosyjskim i społeczeństwem polskim.

FNPR i OPZZ potwierdzają swoje zainteresowanie utrzymywaniem pełnowartościowych kontaktów na poziomie związków zawodowych, wyrażają dążenie do odbudowania życzliwej atmosfery we współpracy rosyjsko-polskiej i likwidacji obciążających ją sztucznych nawarstwień. Podkreślamy konieczność budowania stosunków ukierunkowanych na przyszłość, wspólnego rozwiązywania aktualnych zagadnień poprzez konstruktywny dialog w duchu wzajemnego zrozumienia i zaufania.

Naszym wspólnym celem – jako organizacji pracowników najemnych – jest działanie ukierunkowane nie tylko na obronę praw i interesów ludzi pracy, lecz również na rzecz aktywnego i sprawiedliwego społeczeństwa obywatelskiego. Tylko łącząc wysiłki będziemy mogli przeciwstawić

się współczesnemu kapitalizmowi, biedzie, eksploatacji ludzi pracy i rosnącym nierównościami społecznymi. Obie nasze organizacje – w oparciu o zasady solidarności, wolności i demokracji – w ramach relacji dwustronnych, będą walczyły o prawa należne ludziom pracy w swoich krajach. Będziemy wspólnie dokładać starań, aby Pan-Europejska Rada Regionalna oraz Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych stały się bardziej efektywnym instrumentem wspierającym nasze działania na poziomie europejskim i globalnym. Wychodząc z założenia, że globalizacja gospodarki, będąc bodźcem dla ponadnarodowej współpracy kapitału, zaczyna negatywnie oddziaływać na sytuację pracowników najemnych, my, jako działacze związków zawodowych, podtrzymujemy wezwanie Międzynarodowej Konfederacji Związków Zawodowych: „Na globalizację kapitału należy odpowiedzieć globalizacją związków zawodowych”.

Uważamy, że wsparcie dla inicjatywy zbliżenia społeczeństw rosyjskiego i polskiego powinno wyrażać się poprzez regularną wymianę doświadczeń odnoszących się do różnych aspektów działalności naszych organizacji oraz większą intensywność spotkań przedstawicieli organizacji związków zawodowych. Zgodnie uważamy, że takie kontakty pozwolą na lepsze zrozumienie problemów gospodarczych i społecznych ludzi pracy w obu krajach, a także na wypracowanie dróg i metod ich rozwiązywania.

Stoimy na stanowisku, że w procesie dalszego rozwoju współpracy polsko-rosyjskiej szczególną rolę powinna odegrać młodzież, będąca naszą przyszłością.

Federacja Niezależnych Związków Zawodowych Rosji i Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych zdecydowanie występują przeciwko stereotypom i uprzedzeniom we wzajemnych stosunkach. Obie organizacje związkowe deklarują, że będą podejmować wspólne działania, tak aby stosunki pomiędzy Rosją a Polską, narodami i ludźmi pracy naszych krajów rozwijały się na zasadach dobrosąsiedztwa, pragmatyzmu i obopólnego szacunku dla wzajemnych interesów.

Michał Szmakow
Przewodniczący
Federacji Niezależnych
Związków Zawodowych
Rosji

Jan Guz
Przewodniczący
Ogólnopolskiego
Porozumienia Związków
Zawodowych

ZWIĄZKOWCY STOCZNI GDAŃSK S.A. APELUJĄ

Zarząd Zakładowego Związku Zawodowego Pracowników Stoczni Gdańsk S.A. w imieniu swoich członków zwraca się do wszystkich polityków województwa pomorskiego, aby powstrzymali się od indywidualnych komentarzy w istotnych gospodarczych sprawach Stoczni – do momentu zaprzysiężenia Sejmu i powołania Rządu. Apel szczególnie kierujemy do polityków Platformy Obywatelskiej, których wypowiedzi zamieszczane w prasie spowodowały bardzo negatywne reakcje pracowników Stoczni.

Sygnali o koniecznych kontrolach i z góry zakładanych nieprawidłowościach mogą sugerować polityczny odwet.

Uważamy, że sprawy gospodarcze powinny być oddzielane od polityki. W naszej ocenie upolitycznienie prywatyzacji z pewnością nie wpłynie na rozwój Stoczni dobro jej pracowników.

Za Zarząd
Związku Zawodowego
Pracowników Stoczni Gdańsk S.A.
Przewodniczący

Waldemar Wilanowski

Gdańsk, 26 października 2007 r.

POSIEDZENIE KOMITETU MONITORUJĄCEGO PROGRAMU OPERACYJNEGO KAPITAŁ LUDZKI NA LATA 2007-2013

26 października 2007 r. w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego odbyło się pierwsze posiedzenie Komitetu Monitorującego PO Kapitał Ludzki. Członkowie POKL są powołani zgodnie z *Zarządzeniem Nr 24 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 24 października 2007r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki na lata 2007-2013*. Zgodnie z Zarządzeniem w skład Komitetu wchodzi m.in. po jednym przedstawicielu każdej z organizacji pracowników i organizacji pracodawców reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego. OPZZ jeszcze przed rozpoczęciem prac Komitetu Monitorującego uczestniczył w pracach Pre-Komitetu Kapitał Ludzki, którego prace trwały od lipca do września br.

Pierwsze spotkanie Komitetu Monitorującego poświęcone było przyjęciu następujących dokumentów: ostatecznej wersji Regulaminu KM, uchwały w sprawie przyjęcia do realizacji w 2007 r. projektów systemowych Regionalnych Ośrodków Polityki Społecznej, realizowanych w ramach Priorytetu VII *Promocja integracji społecznej* PO KL, uchwały w sprawie zatwierdzenia Planu Oceny PO KL. Zaprezentowano także wyniki dyskusji z pierwszych spotkań grup roboczych KM PO KL: ds. horyzontalnych, ds. zatrudnienia i integracji społecznej, ds. edukacji, ds. adaptacyjności i transferu wiedzy, ds. dobrego rządzenia.

Posiedzenie zakończono prezentacją projektu Planu Komunikacji PO KL oraz przedstawieniem informacji na temat stanu prac nad przygotowaniem Planów Działania 2007-2008. (rg)

„CUD IRLANDZKI”?

Trwają dyskusje nad ostatecznym kształtem koalicji rządowej i możliwościami realizacji programów wyborczych PO i PSL. Przed wyborami OPZZ zwróciło się do poszczególnych partii uczestniczących w wyborach z szeregiem pytań. Analizując program Platformy Obywatelskiej, OPZZ zaniepokoiło szereg propozycji, m.in. podatek liniowy, ograniczenie wydatków państwa na politykę społeczną, wydłużenie wieku emerytalnego, czy osłabienie i tak już słabej pozycji pracownika na rynku pracy. Niestety OPZZ nie otrzymało odpowiedzi na te pytania. W międzyczasie przewodniczący Platformy Obywatelskiej odwiedził Irlandię i po tej wizycie oznajmił, że Polska także zasługuje na cud gospodarczy. Jak zatem wygląda ten Irlandzki cud gospodarczy? Po pierwsze wydaje się, że sukces Irlandii oparty jest na podstawach solidarności społecznej, gdzie model socjalny państwa jest sprzymierzeńcem, a nie wrogiem gospodarki. Irlandzki cud gospodarczy nie jest efektem jakiejś neoliberalnej rewolucji, ale umowy społecznej, zawartej w 1987 r. przez partie polityczne, związki zawodowe i organizacje pracobiorców. Umowa ta jest co 3 lata odnawiana. Nikt nie forsuje więc neoliberalnych rozwiązań, wbrew ludziom. Jakie zatem rozwiązania funkcjonują w Irlandii?

- W Irlandii jest podatek progresywny, wyższy niż w Polsce i wynosi 20 oraz 42 procent. Obciąża więc on bardziej zamożnych Irlandczyków, a nie biedniejszych.
- Składka ubezpieczeniowa 16-17% z czego pracownik płaci 6%.
- Minimalne wynagrodzenie ok. 1300 euro (50% średniej płacy). W Polsce zwolennicy neoliberalnej gospodarki gwałtownie protestowali, gdy płaca wzrosła do ok. 1100 zł. (43% średniej).
- Zasiłek na dziecko w wysokości 150 euro miesięcznie, wypłacany do 19 roku życia.
- Irlandczycy posiadają kartę medyczną, uprawniającą ich oraz członków rodzin do korzystania z bezpłatnej służby zdrowia.
- Jeśli ktoś chce leczyć zęby, może skorzystać z jednej z państwowych przychodni. W razie kolejki pacjent dostaje skierowanie do kliniki prywatnej – na koszt państwa.
- Bezpłatna edukacja.
- Silnie rozwinięty system pomocy społecznej.
- Mieszkania socjalne.
- Dopłaty do kredytów mieszkaniowych.

Warto zatem ten cud powielić w Polsce, bowiem u nas często się zapomina, że gospodarka nie może istnieć bez społeczeństwa, bez rozwoju tego społeczeństwa. Tam partie polityczne, organizacje pracodawców i pracobiorców potrafiły się dogadać. A czy u nas jest to możliwe? Czy znowu nie okaże się, że gospodarka to byt autonomiczny, całkowicie niezależny od społeczeństwa? Oby to nie okazało się prawdą oraz zgodnie z apelem OPZZ został w Polsce odnowiony dialog społeczny.

B. Grzybowski